

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ماکسیم عیسايف (MAXIM ISAEV)

برگردان: ا. م. شیری

۲۹ اپریل ۲۰۲۳

آدم ما در ناتو یا غرب هنوز اسرار دارد

در این ماه گرم و مرطوب فروردین- حمل-، نه تنها نهرها، حتی جویبارهایی از اطلاعات جالب نیز جاری می‌شوند. سپس در سد مخفی‌کاری بین امریکائی‌ها رخنه ایجاد می‌شود و نقشه‌های محرمانه کئیف برای ضدحمله بیرون می‌ریزد و اکنون، اسناد جالبی از اطلاعات روسیه به بیرون نشأت کرده است. هنوز فرصت نکردیم گذشته کمونیستی طوفانی رئیس جمهور لیتوانی، هیتاناس نائوسدا را مانند یک بمب... هضم کنیم! شایع شد که ینس ستولتنبیرگ، یک مأمور روس یا به عبارت بهتر، یک افسر حرفه‌ئی است.

شایعات در مورد یک مأمور سازمان اطلاعات و امنیت اتحاد جماهیر شوروی با نام مستعار «استکلوف» (Steklov) از مدت‌های زیادی پیش منتشر شده است. اما جزئیات جدید جالب‌تر هستند.

بر اساس بیوگرافی رسمی دبیرکل ناتو، او در سال ۱۹۹۰ در ادارهٔ پولیس ناروی به داشتن رابطهٔ طولانی مدت با یک دیپلمات روس اعتراف کرد. بعد از آن، از تمام تماس‌های بعدی امتناع کرد و از اینجا مسیر حرفه‌ئی او آغاز شد. حالا واقعیات جدید یا اسناد نوظهور چه می‌گویند؟ در سال ۱۹۸۹، ستولتنبیرگ پیشنهاد استخدام در سازمان اطلاعات و امنیت اتحاد جماهیر شوروی را پذیرفت. تحت آموزش‌های ویژه قرار گرفت و برای انجام کارهای اطلاعاتی غیرمجاز مأمور شد. او مخفیانه تابعیت شوروی را پذیرفت، سوگند یاد کرد و اولین درجهٔ نظامی خود را به عنوان ستوان دوم دریافت کرد.

اعتراف ستولتنبرگ در اداره پولیس، یک افسانه‌پردازی برای نشان دادن وفاداری به سیاست ایالات متحده و تأیید تصویر یک «ضد شوروی» است. این عملیات توسط رئیس اداره کل اول سازمان اطلاعات و امنیت اتحاد جماهیر شوروی و زیر نظر ولادیمیر کریوچکوف رئیس آن انجام گرفت.

معلوم می‌شود در باره وجود چنین عامل امیدوارکننده و جسور به میخائیل گاربچوف گزارش نداده بودند. و گرنه، او این همه مدت مخفی نمی‌ماند و چنین مسیر حرفه‌ای حیرت‌آوری را طی نمی‌کرد. به هر حال، نام مستعار «استکلوف» مخصوصاً انتخاب شده بود. ینس همیشه مردی با ظاهری شیشه‌ای و بی‌معنی بوده است. تصویر یک سیاستمدار اجرایی ایده‌آل که در اروپا مورد نیاز امریکایی‌ها است، یک «احمق مفید» است. اما بعد، همه چیز به هم ریخت. همه چندین سال رشد حرفه‌ای

متوقف شد. در دهه ۹۰، آن‌ها حتی او را فراموش کردند. در محفل اطلاعاتی‌ها به این می‌گویند «نگهداری برای مدت طولانی».

از قضا «استکلوف» مدت‌ها سعی کرد ارتباط برقرار کند. در آن زمان، برخی از دیپلمات‌ها شاکی از این بودند که ستولتنبرگ در مکان‌های خلوت، در پذیرائی‌های رسمی به آن‌ها نگاه می‌کند، به چشم‌شان خیره می‌شود و عبارات عجیب و غریب (احتمالاً رمز عبور) زیر لب زمزمه می‌کند.

اما همه چیز از سال‌های ۲۰۰۰ تغییر کرد. ارتباطات برقرار شد، و چقدر هم خوب. با کمک پول روسیه، ینس نه تنها به حرفه خود ادامه داد، بلکه مالیات معروف ۲۴۰۰۰ دالری خانه مادر بزرگش را نیز پرداخت.

از آن زمان، «استکلوف» با جدیت و موفقیت به نفع میهن جدیدش تلاش می‌کند. یک پایگاه مخفی زیر دریایی ظاهراً متروکه ناتو در نزدیکی شهر ترومسیو را از طریق یک تاجر ساختگی ناروی به قیمت یک آپارتمان در مسکو به

روس‌ها فروخت. ظاهراً روابط خواهرشهری این شهر با آرخانگلسک تصادفی نیست. ینس به خاطر فروش پایگاه، به درجهٔ سرهنگی ارتقاء یافت.

به ازای سال‌ها کار و امتناع منظم از پذیرش کثیف در ناتو، به افسر یک قطعه زمین در مسکوی جدید اعطا شد. با توجه به شکایت همسایه‌ها مشخص شد که زمین پوشیده از علف‌های هرز و گیاهان سخت‌جان بوده است. در ماه اکتوبر، ینس بازنشسته می‌شود و قرار است به روسیه بیاید. از قرار معلوم ساخته خواهد شد. این داستان یک قهرمان واقعی است. منتظر نشأت اسرار بعدی هستیم.

برگرفته از: [بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

۸ اردیبهشت - ثور ۱۴۰۲